

U Đoài

Trủy Thủ

Câu truyện khởi đầu vào tháng giêng năm 1945 tại thủ đô Hà Nội, lúc nạn đói Ất Dậu đang hoành hành dữ dội ở khắp nơi trên miền Bắc. Thế chiến thứ 2 vẫn còn dai dẳng và chỉ chính thức chấm dứt vào tháng 9 cùng năm.

Các cường quốc chiếm đóng nước Việt Nam thời đó như Nhật Bản, Pháp vì mục đích phục vụ chiến tranh nên đã lạm dụng và khai thác quá mức vào nền nông nghiệp vốn dĩ lạc hậu của nước ta rồi từ đó gây ra thảm họa đói kém kinh hoàng.

Trong khi quân đội Nhật bó buộc người dân nhổ lúa trồng đay, thu gom mua gạo với giá rẻ mạt để chở về nước thì quân đội Pháp lại dự trữ lương thực để phòng khi quân đội đồng minh chưa tới kịp để có thể chống cự với Nhật.

Thêm vào đó quân Nhật cấm đoán mọi vận chuyển lúa gạo từ miền Nam ra Bắc, cấm luôn việc mở kho gạo để cứu đói vì gạo trong kho phải dành ưu tiên cho họ.

Máy bay đồng minh lại phá hủy các trục đường sắt từ Huế vào Nam, phong tỏa cả đường biển khiến việc chuyên chở lương thực từ Nam ra Bắc không thực hiện được.

Thiên tai, sâu rầy gây mất mùa, bệnh dịch lây lan trong mùa lũ lụt góp phần làm trầm trọng hoá nạn đói chưa từng thấy trên đất nước Việt Nam gây ra cái chết cho hơn 1 triệu người miền Bắc (vi.wikipedia.org)

@@@@@@@@

Sáng hôm ấy bà Hoàn ra mở cửa tiệm bán sách báo Thịnh Phát của 2 vợ chồng bà ở phố hàng Giấy.

Dù đã mặc mấy lớp áo nhưng 1 luồng gió rét lùa vào nhà làm bà ớn lạnh. Một cảnh tượng thê lương diễn ra trước mắt : vài tốp người dân nhà quê rách rưới, gầy gò ... lò dò lê bước trên lề. Họ là những người dân quê đến từ các làng mạc lân cận mà ở đó không còn 1 thứ gì có thể ăn được để sống qua ngày.

Những cánh đồng ngập nước, hoang phế tiêu điều, đã thôi canh tác từ mùa hè năm ngoái. Các giống gia súc đã bị bán đi từ đời